

	rátt kókað
Kálrabí	50 g 150 g
Rósinkál	50 - 50 -
Grónkál	50 - 100 -
Reyðkál	50 - 300 -
Ertur (grønar)	150 - 200 -
Tomat	250 - 250 -
Høvursalat	150 - forfarast við kóking
Appelsin	25 - do.
Citrón	25 - do.

Í reyðrótum (rødbede), selleri, purrum og skorsonerrótum fyri tað mesta eisini í leyki eru ongar C-vitaminir. Eplir eru ikki nevnd her, men tey missa vitaminförið, tá ið tey fara at spira, so um váríð duga tey ikki til vitaminföði.

Tað, sum tí er at gera, er at fáa sær urtir, sum kunnu standa úti um veturin, og at rásúlla. So hava vit vitaminföði til várarnar.

H. J. J.

Løgtingið 1939.

Tað týðningarmiklasta málið í hesi tingsetuni man óivað vera tað at skipa fyri vørufølutningi til Føroyar. Um hetta málið eru tingmenn ikki samdir enn.

Vit javnaðarmenn halda fast uppá, at landshandil skal stovnað á sama hátt sum undir seinasta verðaldarbardaga.

Aðrir tingmenn meina, at tað ikki er neyðugt at hava landshandil; tí nú eru grosserar í Føroyum, sum kunnu syrgja fyri vørum til landið.

Prískontrolráð er sett at ansa eftir, at prísirnar verða hampuligir. Hetta er gott nokk. Men vit javnaðarmenn meina, at kontrol verður tørført at halda, tá ið fleiri bestilla, og har umframt halda vit, at tað er skeiðt í hesum ringu tíðum at líta alt upp í hendurnar á privatnum monnum.

Grosserarir lovaðu at bestilla vørur í summar, áðrenn kríggið brast á. Men ikki eru øll tey sleg komin, sum teir lovaðu at bestilla, og tað er tí hættisligt og eftir okkara tykki óforsvarligt at líta longur á hesar menninar. Vit rokna tí við, at lögtingið stovnar landshandil so skjótt, sum tilber.

Krígsvannlukutrygging fyri fiskimenn er samtykt á tingi. Sjálvandi vóna vit, at eingin vandi er fyri okkara fiskimönnum. Men best er at vera á tí rættu síðuni viðvíkjandi slíkari trygging. Fiskimenn skulu ikki rinda meira enn tær 9 krónurnar, ið teir eru vanir at rinda; men eru væl tryggjaðir alíkvæl. Tað er sjálvandi rætt og gott at hava slíkt greitt.

Vit javnaðarmenn hava aftur í ár reist málið um medicinsølu í Føroyum.

Tað er øllum kunnugt, at medicinprísirnar eru hægri nú, enn tá ið Djurhuus var apotekari. Vit krevja, at apotekarin setur prísirnar munuliga niður. Ella má lögtingið saman við sjúkrakrøssunum stovna nýtt apotek.

Um studentaskúlan var mikið tjak. Tað tykist sum, at sjálv-

stýrismenn einki leggja í kostskúlan. Men her krevja vit javnaðarmenn, at kostskúlin skal stovnað, soleiðis at fáa tey sama gøgu av studentaskúlanum sum hini, ið betri ráð hava.

Loyvi til fasta farleið elvdi miklan orðadrátt. Sum kunnugt gevur »Smiril« stórt undirskot vegna konkurranca frá privatnum forum, sum bert sigla á tey pláss, har tað væl loysir seg at sigla.

Hr. Chr. Holm Jacobsen royndi øll knepp fyri at verja stalbróðurin Kjølbó, sum er ógviliga meinur fyri »Smiril«. »Eg fái meg ikki at trúgva, at løgtingsmenn tora at nokta privatnum fari at sigla til Miðvágss, segði harra Holm Jacobsen. Til hetta svaraði undirritaði: »Tann dagin, tá ið talað varð um sigling til Mykjunes, var harra Chr. Holm Jacobsen ikki so harðmæltur sum í dag. Hann rósar einum góðum manni, tí hann letur bát sín sigla til Miðvágss. Men hví siglir hesin báturin ikki eisini til Mykjunes?« — Tá tagði Chr. Holm Jacobsen. Ja, soleiðis eru kapitalistarnir.

J. H. Danbjørg.

Kríggið.

Stíðst í hini vikuni fræstist, at harðir bardagar høvdu staðið millum russiskar og japanskar herdeildir fyri eystan; men tá so tíðindini frá semju partanna millum komu leygardagin, grundaðu menn, at nú mundi Russurin ætla sær at leggja út í bardagan í Europa.

Og teir fingur rætt. Tíðliga sunn morgunin floyndu russiskir hermenn í hundrað túsund tali inn yvir polska landamarkið. Polakkar hildu ímóti, hóast teir ikki settu stórvegis av fólkum móti bolsnum.

Russararnir gingu henda dag einar 40—50 km inn í Polen. Men síðani hevur tað sæð so út, sum teir ikki hava lagt stóran dent á at vinnandi longur inn í landið — burtursæð frá Suðurpolen, har teir skundaðu sær at taka oljukeldurnar og tóðu seg fram við øllum hinum rumenska landamarkinum. Tað sá út, sum vildu teir leggja hesar landspartar undir seg, so at Týskarnir ikki skuldu fáa teir. Hetta hevur neyvan komið Hitler væl við, tí oljukeldurnar hevði hann ætlað sær, og hitt rumenska landamarkið var tann durur, leiðin skuldi leggjast gjøgnum til Balkanlandini. Man tí vápnafelagskapurin hava verið Týsklandi so sum so.

Burtursæð frá Suður-Polen býr fólk av russiskari ætt í teim landslutum, Russararnir hava tikið. Spurningurin er tí: Stillar Stalin seg við Hitler lið og sendir tær russisku milliónurnar í kríggj móti vestmaktunum? Ella ætla hann at binda frið og hava tað land, hann hevur lagt undir seg?

England og Frakland munu

AKTIESELSKABET
FØROYA BANKI
Hovedkontor: THORSHAVN Stiftet 1906. Afdeling: TRANGISVAAG
AKTIEKAPITAL OG RESERVER KR. 900.000.
Bankforretninger af enhver Art udføres.
Kontortid 11—3. Lørdag 11—2.

Telefonverkið

ger hervið kunnugt, at øll tey, sum fara telefonsamtalur, ið ganga yvir radiostöðir (Viðareiði—Fugloy; Tórshavn—Nólsoy ella Bórdan (Mykines); Sand—Skývoy ella Dimun), gjølla í orðum eiga at rætt seg eftir: »Bekendtgørelse Nr. 295 af 3. September 1939 om Hemmelighedsholdelse af Oplysninger om Skibes Positioner, Bevægelser og Ladninger«. Brot við hesa reglu vil umframt persónliga revsing kunna fara við sær, at radiotelefonirnar verða stongdar fyri privatnum samtalum.

Telefonverk Føroya Løgtings, 16. sept. 1939.

L. Zachariasen.

Tað er Fraklands og fyrst og fremst Englands verðaldarveldi, einræðislandini Týskland-Rusland-Japan stevna ímóti at syndra.

Saar, Eysturrikið, Tjekkoslovakíið og nú Polen eru bert smáar forstöður á vegnum hjá Týsklandi móti hesum máli.

Rusland og Týskland hava verið sum hundur og ketta líka síðan nazisman tók teymarnar í Týsklandi. Á sama hátt hava víðurskiftini verið ímillum Rusland og Japan. Men øll hesi einræðisríkini eins og einræðisríkið Italia hava tó haft eitt felagsmál: knasa av tí enska imperiinum. Hatið og óvundin inná England vóru so sterk, at tey stigu fram um illstöðuna og kappingina ímillum einaræðisríkini — og tað merkiliga hendi, at arvafiglingdarnir, nazistiska stýrið og bolsastýrið, lótu stríðið sína millum falla og gjørdu felagsok móti Englandi og Fraklandi. Japan latst at byrja við at vera illa við og deildi inn á Týskland, tí tað gjørdi felagsok við Rusland, og tað sýntist í fyrstuni aftaná russiska og tyska ikki-álopssáttmálan at senjast aftur við England. Men Russararnir luktadu vandan og vóru nú ikki seinir at bliðka seg við Japan — tað skuldi verða av ongum, at England

skuldi fáa hitt gula oyggjaríkið at bíla Rusland í bakið! Og aftur hendi tað merkiliga — um ein í heila taki kann kalla nakað merkiligt í hesum døgum — at Japan og Rusland knappliga grava stríðsokina niður og lova at geva hvørjum øðrum frið. Og nú standa teir triggir: Týskurin, Russurin og Japanin og fleysa tenn móti teirri ensku verðaldarmaktini. Men aftur ímóti tykist hin bretska leyvan at reisa seg í øllum sínum veldi. Allar hennara stóru koloniar tykist at fylgja hennara bróli um at reka figgindarnar út úr skógini. Og enná meiri: eisini Engendinganna skyldmenn í Amerika og aðrastadni kring heimn høvra hitt bretska fólksins herð og eru stríðsfúsir at verja »the old Britains« velduga ræði og makt í verðini.

Hin enska rasan saman við Frakkum er sostatt við at fylkjast til stríðið uppá liv og deyð móti slávm, tjóðverjum og teim gula oyggjaskeggjunum — hin óðiligasti verðaldarbardagi, ið mannaættin nakrantíð hevur upplivað.

Verður hetta stríðið menniskjunnar ragnarokk - undirgonga og hinsti bardagi?

vóna hetta síðsta, tí hava tey ikki enn bjóðað Russnum av.

Móti Týskinum berjast Polakkar enn manliga — tó stríðið nú má tykjast teim vónleys. Enn verja teir Warszawa, ið neyvan fellur, fyri enn hungurin — hitt hvassasta svorðið — noyður verjummenninar at geva byn í figgjanda vald. Teir hava við góðari kríggsyðnu gjørt nokur álop frá býnum. Eisini

við Kutno hava staðið harðir bardagar millum týskar og polskar herdeildir.

Frá vestfroninum frættist um bardagar, men har tykist eingin stór broyting at vera hend; Fraksmennir hava havt javna framgongd. Teir siga seg nú at hava varnast ymisk brek í Siegfriedlinjuni, og er tað neyvan nakað at ivast í, at Franskmen og Ongendingar fara at

herja á verjugaðin í hesum stóðum ein av teim fyrstu døgnum.

Úr Týsklandi frættist frá innlendis rembingum: Morðroynd móti Göring, fastsetan av ymsum nazioddamönnum og stóra uppskráarroynd í Bomen, sum kostaði nógv mannalív, áðrenn hon varð niðurbard. Týskarnir avsanna tey flestu av hesum tíðindum. Men eingin ivast kortini í, at ikki er alt so róligt innanríkis hjá Týskinum.

„Dimmalætting.“

Vorutilfærslan - vinnulívið og grossistarnir.

»Dimmalætting« — ið sum kunnugt ikki letur nakra løtu fara um seg til at koka politiska suppu av umstöðunum — lat seg í hin óskyldiga »kyska« jomfrúhamin, tá ið vit seinast drógu fram í dagsljósið, hvussu hitt privata handilsinitiativíð hevði latið Føroya vinnulív og framfarsluna í stikkuna. Hitt almenna hevði ferð eftir ferð heitt á teir stóru innflutningsmenninar um at taka olju, salt og aðrar stórvörur, so lodurnar stóðugt kundu liggja fullar. Men hvat hendir! Av salti hava vit bert 1000 tons, og olja er eingin til skipini til várs, um krígssumstøðurnar loyva teim út, og eingin olja fest til landið afturat.

Í samband við henda heldur dapra »kennsgeringina« harmadust vit yvir, at afurhaldsflokkarnir ikki vóru gingnir saman við javnaðarmönnum um at lata lögtingið taka allan handil við útgerðarvörnum og øðrum stórvörum. Tað var ikki at ivast í, at um hesin landshandil — til frama fyri keypmenn, útlýggjarar sum hitt almenna fólk — hevði verið, høvdu vit í dag haft lodurnar fullar av stórvörum. Tað hevði ikki trolíð uppá salt, olju og aðrar útgerðarvørur.

Ein skuldi trúð, at allir Føroyingar, ið hava haft høvi til at fylgt við, ásanuðu hetta — men so er ikki. »Dimmalætting«, ið skuldi verið glað við at sloppið at tagt í hesum ferð, leyp upp til forsvar av umstöðunum, sum vit standa í av forsmilissyndum hjá okkara olju- og øðrum stórsolumönnum. Men »Dimmalætting« kennir seg ikki serliga sterkan í kongunum — hon forkar tí at enda undan og heldur fyri, at hon í hesum tíðum ikki leggur lag í at koma í djúpari orðadrátt um hetta hetta mál. Tað stendur hon seg eisini best við — tí nú í hesum vandatíðum letur fólk sær ikki lynda við at fáa bórðreitt við uttanumsnakk. Nú verður hvør maður negldur til sitt andsvar, og fólkíð krevur, at

landsins heildarinteressur megu ganga framum einstaklingsins peningaintressur.

Semja er fingið í lag um kontrakt millum Føroya Fiskimannafelag og Føroya Felag fyri Trolarar og Garnskip.